

på forskellige områder, idet tjenesten ved civilforsvaret med den sig hertil knyttende administration formentlig på adskillige punkter er beslægtet med tjenesten ved de krigsministerielle institutioner, således at et samarbejde her med fordel kan finde sted.

På det uddannelsesmæssige område er der også indledt et gensidigt samarbejde mellem hæren og civilforsvaret. Det kan således nævnes, at befalingsmænd fra civilforsvarskorpset har været til uddannelse på hærens specialskoler, ligesom visse af hærens reglementer og lærebøger er udlånt til civilforsvaret. Fra hærens side har befalingsmænd o. l. deltaget i forskellige kursus i bl. a. brand- og slukningstjeneste under civilforsvaret.

Endelig kan det også nævnes, at man fra krigsministeriets side har taget spørgsmålet om et samarbejde mellem civilforsvaret og det militære forsvar på det bakteriologiske område op overfor indenrigsministeriet, idet hærens og søværnets gaskommission bl. a. på baggrund af indhentede oplysninger fra andre lande har henledt opmærksomheden på, at man der tillægger spørgsmålet om bakteriologisk krigsførelse og forholdsreglerne herimod megen vægt og har henstillet, at der på dette punkt indledes et intimt samarbejde mellem det militære forsvar og civilforsvaret.

Som det fremgår af foranstående redegørelse, er det en overgang indstillede samarbejde mellem det militære og det civile forsvar atter taget op og vil formentlig i den kommende tid blive mere aktiveret, efterhånden som udbygningen af det militære forsvar og civilforsvaret finder sted.

I konsekvens heraf har krigsministeriet derfor ved sit bidrag til finanslovsforslaget for 1950—51 ment at måtte optage forslag til et mindre beløb med henblik på en udbygning af de allerede under krigen påbegyndte beskyttelsesforanstaltninger på hærens etableringer og fabriksvirksomheder, idet ministeriet i denne forbindelse skal tillade sig at henvise til § 32 i lov nr. 152 af 1. april 1949 — lov om civilforsvaret —, hvoraf fremgår, at det påhviler enhver offentlig virksomhed, der beskæftiger et vist antal arbejdere, efter nærmere af indenrigsministeriet fastsatte regler at træffe foranstaltninger til virksomhedens beskyttelse.

Til anførte formål må ganske vist efterhånden påregnes at medgå større beløb end de 150 000 kr., der er optaget i finanslovsforslaget, men man har fra krigsministeriets side ikke ment det formålstjenligt at forcere denne sag, som i første omgang skal forhandles med indenrigsministeriet, hvorfor man påregner at kunne holde udgiften indenfor dette beløb i finansåret 1950—51, hvis intet uforudset indtræffer.

Med hensyn til det i forslaget nævnte andet beløb på 100 000 kr., som er påregnet anvendt til brug ved den alt etablerede frivillige luftmeldetjenestes fortsatte udbygning, skal krigsministeriet oplyse, at man, indtil et radarvarslingsnet bliver opbygget her i landet, i væsentlig grad er nødsaget til ene at basere en sådan varslingstjeneste på anden vis og i første række ved hjælp af frivilligt personel landet over.

Når opbygningen af radarnettet har fundet sted, vil etableringen af den førnævnte organisation dog stadig have en vis betydning som hjælpeforanstaltning ved siden af radarvarslingen, herunder bl. a. med henblik på at melde om eventuel fjendtlig luftlandsætning, hvadenten denne kommer i form af nedkastning af faldskærms-tropper eller landing af luftbårne styrker, ligesom man muligvis gennem anvendelse af personel fra den frivillige luftmeldetjeneste kan mindske udgifterne ved radarnettets betjening.

Man skal i denne forbindelse ikke undlade at henlede finansudvalgets opmærksomhed på, at nævnte varslingstjeneste ikke udelukkende tjener militære formål, idet også civilbefolkningens varsling i tilfælde af luftangreb vil være afhængig heraf.

RASMUS HANSEN.

Sv. Helsø.